



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Recogniti||one Des. Eras-||mi Roterodami.||**

**Erasmus, Desiderius**

**Basileae, 1518**

**VD16 E 3644**

C. Svetonii Tranqvil. Sergivs Galba.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14277**

tur, imitari & Herculis facta. Preparatumq; leonem aiunt, quem uel claua, uel brachiorum nexibus in amphitheatri arena spectante populo nudus elideret.

54 **S**ub exitu quidem uitæ palam uouerat, si sibi incolumis status permasset. Sub exitu. Incolumis status, Vtricularius

55 **E**rat illi æternitatis, perpetuæq; famæ cupido, sed inconsulta. Ideoq; multis rebus, ac locis uetere appellatione detracta nouam induxit ex suo nomine. Mensẽ quoq; Aprilem Neroneum appellauit. Destinauerat & Romã Neropolim nuncupare.

56 **R**eligionum usquequaq; contemptor, præter unius deæ Syriæ. Hanc mox ita spreuit: ut urina contaminaret, alia superstitione captus, in qua sola per tinacissime hæsit. Siquidem acūculam puellarem, cum quasi remedium in fidia rum à plebeio quodam, & ignoto muneri accepisset: detecta confestim coniuratione pro summo numine, trinisq; in die sacrificijs colere p̄seuerauit: uolebatq; credi monitione eius futura prænoscere. Ante paucos quàm periret menses, attendit & extispicio, nec unquam litauit. afs timagunculam. Trinis, pro ternis. Attēdit huic rei.

57 **O**biit xxx & secundo ætatis anno, die quo quondam Octauiam interemerat. Tantumq; gaudiũ publice præbuit: ut plebs pileata tota urbe discurreret. Et tamen non defuerunt, qui per longum tempus uernis, æstiuisq; floribus tumulũ eius ornarēt: ac modo imagines prætextatas in rostris proferrent: modo edicta quasi uiuētis, & breui magno inimicorũ malo reuersuri. Quinetiã Vologesus Parthorum rex missis ad senatum legatis de instauranda societate hoc etiã magnopere orauit, ut Neronis memoria coleretur. Deniq; cum post xx annos adolescente me extitisset conditionis incertæ, qui se Neronem esse iactaret, tam fauorabile nomen eius apud Parthos fuit, ut uehementer adiutus, & uix redditus sit. Pileata plebs.

## C SVETONII TRANQVIL

S E R G I V S G A L B A .



**P**ROGENIES CÆSARVM IN NERONE DEFECIT. Quod futurũ compluribus quidem signis, sed euidentissimis duobus apparuit. Liviæ olim post Augusti statim nuptias Veiētanũ suũ reuisenti præter uolans aquila gallinã albam ramulũ lauri rostro tenentẽ: ita ut rapuerat, demisit in gremiũ: cuiq; nutriti alitẽ, pangi ramulũ placuisset, tãta pullorũ soboles puenit, ut hodie q; ea uilla ad gallinas uocet. Tale uero lauretũ, ut triũphaturi Cæsares inde laureas decerperet: fuitq; mos triũphatibus, alias cõfestim eodẽ loco pãgere: & obseruatũ est sub cuiusq; obitũ, arborẽ ab ipso institutã, elãguisse. Ergo nouissimo Nerone anno



nis anno & sylvia omnis exaruit radicitus: & quicquid ibi gallinarum erat, inter  
 ruit: ac subinde tacta de cælo Cæsarum æde, capita omnibus statuis simul deci  
 derunt. Augusti<sup>q</sup> sceptrum e manibus excussum est.

Subinde, p  
 mox.  
 Absuetiam.

**N**eroni Galba successit nullo gradu cōtingens Cæsarum domū: sed haud  
 dubie nobilissimus, magnāq; & uetere profapia: ut qui statuarum titulis  
 pronepotem se Q. Catuli Capitolini semper ascripserit. Imperator uero etiā  
 stemma in atrio proposuerit: quo paternam originem ad Iouem, maternā ad  
 Pasiphaen Minois uxorem referret.

**I**magines, & elogia uniuersi generis exequi, longum est: familiæ breuiter at  
 tingam. Qui primus Sulpitorum cognomen Galbæ tulit: cur, aut unde tra  
 xerit, ambigitur. Quidam putant quod oppidum Hispaniæ frustra diu oppu  
 gnatum, illitis demum Galbano facibus succenderit. Alij quod in diuturna ua  
 letudine galbeo, id est remedij lana inuolutis assidue uteretur: nōnulli quod  
 præpinguis fuerit uisus, quem Galbam Galli uocant: uel cōtra, quod tam exilis  
 q̄ sunt animalia, quæ in æsculis nascuntur, appellanturq; Galbæ. Familiam  
 illustrauit Sergius Galba consularis, temporū suorum eloquentissimus, quem  
 tradunt Hispaniam ex prætura obtinentem .XXX Lusitanorum millibus perfidi  
 dia trucidatis, Viriati bellī causam extitisse. Eius nepos ob repulsam consula  
 tus infensus Iulio Cæsari, cuius legatus in Gallia fuerat, cōspirauit cum Cassio  
 & Bruto, p̄pter quod Pedia lege damnatus est. Ab hoc sunt Imperatoris Gal  
 bæ auus, & pater, Auus clarior studijs, q̄ dignitate. Non enim egressus prætu  
 ræ gradum multiplicem, nec incuriosam historiam ædidit. Pater consulatu fun  
 ctus, q̄ breui corpore, atq; etiā gibber, modicæq; in dicendo facultatis causas  
 industriæ actitauit. Vxores habuit Mumiam Achaicam neptem Catuli, prone  
 ptemq; L. Mummi, qui Corinthum excidit: Item Liuiam Ocellinā ditem ad  
 modum, & pulchram. A qua tamen nobilitatis causa appetitus ulro existima  
 tur, & aliquanto enixius: postq; subinde instanti uitium corporis secreto posita  
 ueste detexit, ne quasi ignaram fallere uideretur. Ex Achaica liberos Caium, &  
 Sergium procreauit. Quorum maior Caius attritis facultatibus urbe cessit: pro  
 hibitusq; à Tiberio fortiri anno suo proconsulatū, uoluntaria morte obiit.

Propter qd.

**S**ergius Galba imperator, M. Valerio Messala, Cn. Lentulo COSS. natus  
 est. IX Calen. Ianuarij, in uilla colli supposita, propè Terracinam sinistror  
 sum Fundos petentibus. Adoptatus à nouerca sua Liuiā nomē, & Ocellare co  
 gnomē assumpsit, mutato prænominē. Nam Luciu mox pro Sergio usq; ad  
 tēpus imperij usurpauit. Constat Augustū puero adhuc salutāte se inter æqua  
 les apprehensa buccula dixisse, καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παράξῃσθαι. Sed &  
 Tiberius, cum comperisset eum imperaturum, uerum in senectā, uiuat sanè ait,  
 quādo id ad nos nihil pertinet. Auo quoq; eius fulgur procuranti, cum exta de  
 manibus aquila rapuisset: & in frugiferam quercum contulisset, summū, sed se  
 rum imperium portendi familiæ, respōsum est. Et ille irridens sanè, inquit, cum  
 mula pepererit. Nihil æque postea Galbam tentantem res nouas confirmauit,  
 q̄ mulæ partus, cæterisq; ut obscœnum ostentum abhorrentibus, solus pro læ  
 tissimo

Asi Liuium

Abhorret  
 ostentū, pro  
 exhorret.



tissimo accepit, memor sacrificij, dicticq; aui. Sumpta uirili toga, somniauit fortunam dicentem stare se ante fores defessam, & nisi ocyus reciperetur, cuiuscunq; obuiio prædæ futurâ. Vtq; euigilauit, aperto atrio, simulacrum æneum deæ cubitali maïus iuxta limen inuenit: idq; gremio suo Thusculum ubi æstiuare cōsueuerat, auexit: & in parte ædium consecratum, menstruis deinceps supplicatibus, & per uigilio anniuersario coluit. Quanquã ætate nō dum constanti, ueterem ciuitatis, exoletumq; morem, ac tantum in domo sua hærentem obstinatissime retinuit: ut liberti, seruiq; bis die frequentes adessent: ac mane saluere, uespero ualere sibi singuli dicerent.

Æstiuare.

5 **I**nter liberales disciplinas attendit & iuri: dedit & matrimonio operam. Verum amissa uxore Lepida, duobusq; ex ea filijs, remansit in cœlibatu, neque sollicitari ulla conditione amplius potuit, ne Agrippinæ quidem uiduata morte Domitij, quæ maritum quoq; adhuc nec dum cœlibem Galbam, adeo omnibus sollicitauerat modis: ut inter cœuentum matronarum correpta iurgio, atq; etiam manu pulsata sit à matre Lepida. Obseruauit ante omnes Liuiam Augustam: cuius & uiuæ gratia plurimum ualuit, & mortuæ testamento penè ditatus est. Hæc nanq; quingenties cum præcipuum inter legatarios habuisset, quia uero notata, non per scripta erat summa: hærede Tiberio legatum ad quinquaginta reuocante, ne hæc quidem accepit.

Attendit iuri, prostruduit, Cœlibat⁹ &amp; post ductâ uxorem.

Atq; in cœuentu.

6 **H**onoribus ante legitimum tempus initis, prætor cōmissione ludorū Floraliū, nouum spectaculi genus, elephantos funambulos adidit. Exinde prouinciæ Aquitanix anno fere præfuit. Mox consulatum per sex menses ordinarium gessit. Euenitque, ut in eo ipse L. Domitio patri Neronis, ipsi Syluius Ortho pater Othonis succederet, uelut præsagium insequentis casus, quo medius inter utriusq; filios extitit imperator. A Caio Cæsare ludis substitutus, postri die quàm ad legiones uenit, solenni forte spectaculo plaudentes inhibuit, data tessera, ut manus penulis continerent: statim per castra iactatum est, Disce miles militare, Galba est non Getulicus.

Trochaicus tetrameter. Interdixit peti, p uetuit. Corroborare, p durare &amp; robustū reddere.

Approbat se illi talē, pro præstat.

Pari seueritate interdixit cōmeatus peti. Veteranum, ac tyronem militem opere assiduo corroborauit: maturèq; barbaris, qui iam in Galliam usq; proruperant, coercitis, præfenti quoq; Caio talem & se, & exercitum approbauit: ut inter innumeras, contractasq; ex omnibus prouincijs copias, neq; testimonium, neq; præmia ampliora ulli perciperent. Ipse maxime insignis, quod campestrē decursionem scuto moderatus, etiã ad essedum imperatoris per XX passuum millia cucurrit.

7 **C**Aede Caij nuntiata, multis ad occasionem stimulatibus, quietem prætulit. Per hoc gratissimus Claudio: receptusq; in cohortem amicorum, tantæ dignationis est habitus, ut cum subita ei ualetudo, nec adeo grauis incidisset, dilatus sit expeditionis Britannicæ dies. Africam proconsule biennio obtinuit, extra sortem electus ad ordinandâ prouinciã, & intestina dissensione, & Barbarorum tumultu inquietam. Ordinauitq; magna seueritatis, ac iusticiæ curâ, etiam in paruulis rebus. Militi, qui per expeditionem annonâ arctissima resiti

Atq; præcōsul.

m duum



duum cibariorum tritici modium, centum denarijs uendidisse arguebatur: uenit simulatq; indigere cibo cepisset, à quoquam opem ferri: & is fame extabuit. At in iure dicendo cum de proprietate iumenti quereretur, leuib; utrinq; argumentis, & testibus, ideòq; difficili coniectura ueritatis, ita decreuit: ut ad lacum, ubi aduari solebat, duceretur capite inuoluto: atq; ibidem reuelato eius esset, ad quem sponte se à potu recepisset.

**O** B res, & tunc in Africa, & olim in Germania gestas, ornamenta triumphalia accepit: & sacerdotiũ triplex, inter XV uiros, sodalesq; Titios, itẽ Augustales cooptatus, atq; ex eo tempore propẽ ad Neronis medium principatũ in secessu plurimum uixit, ne ad gestadum quidem unquam iter ingressus, quam ut secum uehiculo proximo decies HS in auro efferret: donec in oppido Fundis moratũ Hispania Taraconensis oblata est. Acciditq; ut cum prouinciam ingressus sacrificaret intra ædem publicam, puero è ministris acerram tenenti, capillus repente toto capite canesceret. Nec defuerunt qui interpretarentur, significari rerum mutationem, successurumq; iuueni senem, hoc est ipsum Neroni. Nec multo post in Cantabriæ lacum fulmen decidit: repertæq; sunt duodecim secures, haud ambiguum summi imperij signum.

Plorantũ uixit, pro ple, runcq; p. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

ut, ut, aliter q; ut.

Verfanti pecunias, pro tractanti. Testificari, p. testari. Dealbata.

**P** ER octo annos uarie, & inæquabiliter prouinciam rexit. Primo acer & uehemens, & in coercendis quidem delictis uel immodicus. Nam & numulario non ex fide uersanti pecunias, manus amputauit, mensæq; eius affixit. Et tutorem, quod pupillũ, cui substitutus hæres erat, ueneno necasset: cruce affecit. Implorantq; leges, & ciuem Romanum se testificantem, quasi solatio, & honore aliquo pœnam leuaturus, mutari, multoq; præter cæteras altiore, & dealbatam statui crucem iussit. Paulatim in desidiã, segnitieq; cõuersus est, nequid materiæ præberet Neroni, & ut dicere solebat, quod nemo rationem otij sui reddere cogeretur. Carthaginẽ noua conuẽtum agens, tumultuari Gallias comperit. Legato Aquitaniæ auxilia imploratẽ, superuenerunt & Vindicis literæ, hortantis, ut humano generi assertorem, ducentq; se accommodaret. Nec diu cunctatus, conditionem partim metu, partim spe recepit. Nam & mandata Neronis de nece sua ad procuratores dãm missa deprehenderat: & confirmabatur cum secundissimis auspicijs, & ominibus, tum uirginis honestæ uaticinatione, tanto magis, quod eadẽ illa carmina sacerdos Iouis Cluuiæ ex penetrali somnio monitus eruerat, ante ducetos annos similiter à fatidica puella pronuntiata. Quorum carminum sententia erat. Oriturum quandoq; ex Hispania principem, dominumq; rerum.

Tumultuari re cogere. Carthaginẽ noua conuẽtum. Legato Aquitaniæ auxilia imploratẽ. superuenerunt & Vindicis literæ, hortantis, ut humano generi assertorem, ducentq; se accommodaret. Nec diu cunctatus, conditionem partim metu, partim spe recepit. Nam & mandata Neronis de nece sua ad procuratores dãm missa deprehenderat: & confirmabatur cum secundissimis auspicijs, & ominibus, tum uirginis honestæ uaticinatione, tanto magis, quod eadẽ illa carmina sacerdos Iouis Cluuiæ ex penetrali somnio monitus eruerat, ante ducetos annos similiter à fatidica puella pronuntiata. Quorum carminum sententia erat. Oriturum quandoq; ex Hispania principem, dominumq; rerum.

Ante se, pro coram se.

**I** Gitur cum quasi manumissioni uacaturus conscendisset tribunal, propositis ante se damnatorum, occisorumq; à Nerone quàm plurimis imaginibus: & astanti nobili puero, quem exulantem ex proxima Baleari insula ob id ipsum acciuerat: deplorauit temporum statum, Consalutatusq; imperator, legatum se senatus ac populi Ro. professus est. Deinde iustitio indicto, è plebe quidẽ prouinciæ legiones, & auxilia conscripsit super exercitum ueterẽ legionis unius, durarumq; alarum, & cohortium trium. At è primoribus prudẽtia, atq; ætate præstantibus



stantibus, uelut instar senatus, ad quos de maiore re, quoties opus esset, referretur, instituit. Delegit & equestris ordinis iuuenes, qui manente anulorum auroreorum usu, euocati appellarentur: excubiasq; circa cubiculum suum uice militum agerent. Etiam per prouincias edicta dimisit, autor singulis, uniuersisq; conspiciendi, simul & ut qua posset quisq; opera communem causam iuuarent. Per idem tempus in munitione oppidi, quod sedē bello delegerat: repertus est anulus opere antiquo, scalptura gemæ uictoriā cum tropheo exprimente. Ac subinde Alexandrina nauis detorsa appulit armis onusta, sine gubernatore, sine nauita, ac uectore ullo: ut nemini dubium esset iustum, piumq;, & fauentibus dijs bellum suscipi. Cum repente ex inopinato propè cuncta turbata sunt: alarum altera castris appropinquantem, pœnitentia mutati sacramenti destituere conata est, agrèq; retenta in officio: & serui, quos à liberto Neronis ad fraudem præparatos muneri acceperat: per angiportum in balnea transeuntem penè interemerunt, nisi cohortantibus inuicem, ne occasionem omitterent: interrogatisq; de qua occasione loquerentur, expressa cruciatu confessio esset.

Euocati.

Per idē tempus, pro subidem.

Detorsa, dei pulsa.

Cohortari inuicem, p̄ se inuicem.

Destitutus absolute, p̄ desperans.

Als† de cursu.

Vita re/ nūtiare.

11 **A**ccesit ad tanta discrimina mors Vindicis, qua maxime cōsternatus, destitutusq; similis, non multum absuit, quin uitæ renuntiaret. Sed superuenientibus ab urbe nuntijs, ut occisum Neronē, cunctosq; in uerba sua iurasse cognouit: deposita legati, suscepit Cæsaris appellationē. Iterq; ingressus est paludatus, ac depēdēte à ceruicibus pugione ante pectus: nec prius usū togæ recuperauit, q̄ oppressis, qui nouas res moliebant, præfecto prætoris Nymphidio Sabino Romæ: in Germania Fonteio Capitone, in Africa Clodio Macro legatis.

12 **P**raecesserat de eo fama sauitiæ simulatq; auaritiæ, quod ciuitates Hispaniarum, Galliarumq;, quæ cunctantius sibi accesserant, grauioribus tributis, quasdam etiam murorū destructione punisset: & præpositos, procuratoresq; supplicio capitis affectisset cū coniugibus, ac liberis: quodq; ablatā à Taraconēsisbus euetere templo Iouis coronā aureā librarum XV conflasset: ac tres uncias, quæ ponderi deerant, iussisset exigi. Ea fama & confirmata, & aucta est ut primum urbem introijt. Nam cum classarios, quos Nero ex remigibus iustos milites fecerat, redire ad pristinum statum cogeret: recusantes, atq; insuper Aquilam, & signa pertinacius flagitantes, nō modo immisso equite disiecit: sed decimauit etiam. Item Germanorum cohortē à Cæsaribus olim ad custodiā corporis institutā, multisq; experimentis fidelissimam dissoluit: ac sine ullo cōmodo remisit in patriam, quasi Cn. Dolabellæ, iuxta cuius hortos tendebat, proniorē. Illa quoq; uere ne an falso per ludibrium iactabatur, apposita lautiore ccena ingemuisse eū. Et ordinario quidē dispensatori breuiariū rationū offerētī, parapsidē leguminis pro sedulitate, ac diligentia porrexisse. Cano autē Choraulæ, mire placenti, denarios quinque donasse, prolatos manu sua è peculiaribus oculis suis.

Classarij.

Pronior Dolabella.

Dispensator ordinarius.

Parapsidis leguminis.

13 **Q**uare aduentus eius non perinde gratus fuit: idq; proximo spectaculo apparuit. siquidem Attellanis notissimum canticum exorsus, Venitio si mus à uilla, cuncti simul spectatores, consentiente uoce reliquam partem retulerunt: ac sæpius uersu repetito egerunt.

Als† Venitione.

m 2 Maiore



**M**aiore adeo & fauore, & autoritate adeptus est, quam gessit imperiū: quā  
 quā multa documenta egregij principis daret: sed nequāq; tam grata  
 erant, quā inuisa, quæ secus fierent. Regebatur trium arbitrio, quos unā & in-  
 tra palatium habitantes, nec unq; nō adhaerentes, pædagogos uulgo uocabāt.  
 Hi erāt T. Iunius legat<sup>9</sup> eius in Hispania cupiditatis immēsa, Cornelius Laco  
 ex assessore præfectus prætorij, arrogantia, fœcordiāq; intolerabilis: libertus Ico-  
 lus pauloante anulis aureis, & Martiani cognomine ornatus, ac iā sūmæ eque-  
 stris gradus candidatus. His diuerso uitiorum genere grassantibus, adeo se ab-  
 utendum permisit & tradidit, ut uix sibi ipsi constaret: modo acerbior, parci-  
 orq;: modo remissior, ac negligentior, quā conueniret principi electo, atque  
 illius ætatis. Quosdam claros ex utroque ordine uiros suspicionē minima, inau-  
 ditos condemnauit. Ciuitatem Romanam raro dedit. Iura trium liberorum  
 uix uni, atque alteri, ac ne his quidem, nisi ad certum, præfinitumque tempus,  
 Iudiciibus sextam decuriam adijci precantibus, non modo negauit: sed etiam  
 cōcessum à Claudio beneficium, ne hyeme, initioque anni ad iudicandum euo-  
 carentur, eripuit.

**E**xistimabatur etiam senatoria, & equestria officia biennij spatio determi-  
 naturus, nec daturus nisi inuitis ac recusantibus. Liberalitates Neronis nō  
 plus decimis concessis per quinquaginta equites Ro. ea conditione reuocan-  
 das curauit: exigendasq; ut & siquid Scenici, aut Xystici donatum olim uendi-  
 dissent, auferretur emptoribus: quando illi absumpto pretio soluere nequirent.  
 At contra nihil non per comites, atque libertos pretio addici, aut donari gratia  
 passus est, uectigalia, immunitates, pœnas innocentum, impunitatem noxio-  
 rum. Quin etiam populo Ro. deposcente supplicium Haloti, & Tigillini, solos  
 ex omnibus Neronis emissarijs, uel maleficientissimos incolumes præstitit. At-  
 q; insuper Halotum procuratione amplissima ornauit. Pro Tigillino etiam fa-  
 uitia populum edicto increpuit.

**P**er hæc propè uniuersis ordinibus offensus, uel præcipua flagrauit inuidia  
 apud milites. Nam cum in uerba eius absentis iurantibus donatium gran-  
 dius solito præpositi pronuntiaissent, neq; rē ratam habuit: & subinde iactauit,  
 se legere militem, non emere consuesse. Atq; eo quidem nomine omēs, qui ubi-  
 q; erant, exacerbauit. Cæterum prætorianos etiā metu, & indignitate cōmouit,  
 remouens subinde plerosq; ut suspectos, & Nimphidij socios. Sed maxime fre-  
 mebat superioris Germaniæ exercitus fraudari se præmijs nauatæ aduersus  
 Gallos, & Vindicem operæ. Ergo primi obsequium rumpere ausi Calen. Ianua-  
 rij adigi sacramento nisi in nomē senatus recusarunt: statimq; legationē ad præ-  
 torianos cum mandatis destinauerunt, displicere imperatorem in Hispania fa-  
 ctum. Eligerent ipsi, quem cuncti exercitus comprobarent.

**Q**uod ut nuntiatum est, despectui esse nō tam senectam suam, quā orbis  
 ratē ratus, Pisonem Frugi Licinianum nobilem, egregiumq; iuuenem, ac  
 sibi olim probatissimum, testamentocq; semper in bona, & nomen adscitum, re-  
 pente è mediā salutantium turba apprehendit: filiumq; appellans, perduxit in  
 castra

Abutēdū se permisit.

Inauditos, p

indicta cau-

sa.

Determina-

re, pro termi-

nare.

Donatiū.

Exacerbare.

Fremebat

fraudari.

Destinare,

p mittere.

14

15

15

16

16

17



castra, ac pro concione adoptauit, ne tunc quidē donatiui ulla mentione facta. Quo faciliorem occasionem M. Siluius Othoni praeuit perficiendi conata, intra sextum adoptionis diem.

Conata, passiue.

18 **M**agna & assidua monstra iam inde à principio exitū ei, qualis euenit, portenderant: cum per omne iter dextra, sinistraque oppidatim uictimae caderentur: Taurus securis ictu cōsternatus, rupto uinculo, essedum eius inuasit: elatisque pedibus totum cruore perfudit: ac descendētem spiculator impulsu turbæ lancea propè uulnerauit. Urbem quoque, & deinde palatium ingressum, excepit terra tremore, & assimilis quidā mugitui sonus. Secuta sunt aliquanto maiora, & tristiora. Monile margaritis, gemmisque confertum ad ornandum fortunā suam Thusculanam, ex omni gaza secreuerat. Id repēte quasi augustiore dignius loco capitolinæ Veneri dedicauit: ac proxima nocte somniāuit speciem fortunæ querentis fraudatā se dono destinato, minantisque erepturam & ipsam quæ deditisset. Cūque exterritus luce prima ad expiandum somnium, præmissis qui rediūnam appararēt, Thusculum excurrisset: nihil inuenit præter tepidam in ara fauillam: atramentumque iuxta senem in catino uitreo thus tenentem, & in calice fictilimerum. Obseruatum etiam est Calen. Ianuarijs, sacrificanti coronam de capite excidisse. Auspicanti pullos euolasse: adoptionis die, neque milites allocuturo castrensem fellam de more positam pro tribunali oblitis ministris, & in senatu cū rulem peruerse collocatam.

Als terra tremor.

19 **P**rius uero, quàm occideretur, sacrificatē mane aruspex identidem monuit, caueret periculum: non longe percussores abesse. Haud multo post cognoscit teneri castra ab Othone, ac plerisque, ut eodem quàm primum pergeret suadentibus, posse enim autoritate & præsentia præualere, nihil amplius, quàm continere se statuit, & legionariorum firmare præsidijs, qui multifariam, diuersisque tendebant. Loricam tamen induit linteam, quanquam haud dissimulans parum aduersus tot mucrones profuturam. Sed extractus rumoribus falsis, quos conspirati, ut eum in publicum elicerent, de industria dissipant: paucis temere affirmantibus, transactum negotium, oppressos qui tumultuarentur, aduenire frequentes, ceteros gratulabundos, & in omne obsequium paratos: his ut occurreret, prodijt tanta fiducia, ut militi cuidam occisum à se Othonem gloriant, quo autore responderit. Atque in forum usque processit. Ibi equites, quibus mandata cædes erat: cum per publicum dimota paganorum turba equos adegissent: uiso procul eo, parumper restiterunt: deinde rursus incitati, desertum à suis, contrucidarunt.

Nihil amplius quàm præter. Multifariam. Lorica linteata.

Conspirati, sicut iurati.

20 **S**unt qui tradant ad primum tumultum proclamasse eum, quid agitis commilitones? Ego uester sum, & uos mei. Donatiuum etiam pollicitum. Plures autem prodiderunt, obtulisse ultro iugulum, & ut hoc agerēt ac ferirent, quādo ita uideretur, hortatum. Illud mirum admodū fuerit, neque præsentium quemquam opem imperatori ferre conatum, & omnes qui accerferentur, spreuisse nuntium, excepta Germanicorum uexillatione. Hi ob recens meritum, quod se ægros, & inualidos magnopere fouisset, in auxiliū aduolauere: sed ferius itinere



**Retardare.** re deũio per ignorãtiam locorum retardati. Iugulatus est ad lacum Curtij, ac relictus, ita uti erat, donec gregarius miles à frumētatione rediens, abiecto onere caput ei amputauit. Et quoniam capillo præ caluitio arripere nõ poterat, in gremium abdidit. Mox inserto per os pollice, ad Othonem detulit. Ille lixis, caloni- busq; donauit: qui hasta suffixum, nõ sine ludibrio circum castra portarunt, ac clamãtes identidem, Galba cupide fruaris atate tua. Maxime irritati ad talem iocorum petulantiam, quod ante paucos dies exierat in uulgus, laudanti cuidã formam suam, ut adhuc floridam & uegetam, respondisse eum,

**Exierat in uulgus.**

ΕΤΙ ΜΟΙ ΡΗΘΙ ΕΜΠΕΘΟΡ ὄσπ.

Ab his Pa.robij Neroniani libertus, centum aureis redemptum, eo loco ubi iussu Galbæ animaduersum in patronum fuerat, abiecit. Serò tandem dispensator Argius, & hoc & cæterum trũcum in priuatis eius hortis Aureliæ uia sepultura dedit.

**Cæterũ trũcũ, pro reliquum.**  
**Alst præcaluo.**

**S**tatura iusta fuit, capite caluo, oculis caruleis, adunco naso, manibus, pedibusq; articulari morbo distortissimis: ut neq; calceum perpeti, neq; libellos euoluere, aut tenere omnino ualeret. Excreuerat etiam in dexteriore latere eius caro: præpendebatq; adeo, ut ægre fascia substringeretur.

**Substringe / re fascia.**

**C**ibi plurimi traditur: quem tempore hyberno etiam ante lucem capere cõsueuerat. Inter cœnam uero usq; ad abundantem, ut congestas super manus reliquias circumferri iuberet: spargiq; ad pedes stantibus. Libidinis in maribus pronior, & eos nõ nisi præduros, exoletosq; ferebãt in Hispania C. Icelũ è ueteribus cõcubinis, de Neronis exitu nuntiantẽ, nõ modo arctissimis osculis palãm exceptum ab eo, sed ut sine mora uelleretur oratum, atq; seductum.

**Alst usq; eo sbundanti.**

**P**erijt tertio & septuagesimo atatis anno, imperij mense septimo. Senatus ut primum licitum fuit, statuam ei decreuerat rostratæ columnæ superstantem in parte fori, qua trucidatus est. Sed decretum Vespasianus aboleuit, percussores sibi ex Hispania in Iudæam summisisse opinatus.

**Superstat columnã.**

# C SVETONII TRANQVILLI OTHO SILVIUS.

**Honorata, p honesta.**

**Creuerat, ἠνέγειν**



**Ex pœnitentia.**

Aiores Othonis sunt orti oppido Feretino, familia uetere & honorata, atque ex principibus Hetruria. Auus M. Siluius Otho, patre equite Ro. matre humili, incertũ an ingenua: per gratiã Liuiæ Augustæ, in cuius domo creuerat, senator est factus: nec prætura gradũ excessit. Pater L. Otho materno genere præclaro, multarũ & magnarũ propinquitatũ tam charus, tamq; nõ absimilis facie Tiberio principi fuit: ut pleriq; procreatũ ex eo crederent. Urbanos honores, proconsulatũ Africae, & extra ordinaria imperia, seuerissime administrauit. Ausus etiã est in Illyrico milites quosdã, quod motu Camilli ex pœnitentia præpositos

Alst tra / didit. 21

Alst pro / pēdebat 22

23